

Pe gazoul stadionului, mîile de participanți au desenat cu corpurile lor stema biruitoare a partidului... Între tribune și interpreți exista o strînsă comuniune. Pe obrajii multora luceau lacrimile emoției... Simțeam atît de aproape de noi conducerea partidului, prin cuvîntele tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej.

Ducînd mai departe cauza partidului, pentru care el a luptat și a trăit, noi, profesorii Institutului, ne vom strădui să ne educăm elevii astfel, încît ei să devină cît mai buni artiști-cetățeni.

G. Dem. Loghin

ÎNSUFLEȚIȚI DE MARELE SĂU EXEMPLU

Să evoci personalitatea tovarășului Dej mi se pare peste măsură de greu. În viața noastră a tuturor, viața lui a lăsat o urmă de neșters și chipul lui nu poate fi evocat decît prin contribuția tuturor. Doar dacă am uni într-o uriașă și esențială mărturie milioanele de amintiri, milioanele de evenimente ale vieții întregului nostru popor în care el a fost prezent, am reuși să cîpătăm dimensiunile mării sale personalități.

Pentru mine, care fac parte din generația ce a pășit spre adolescență în 1944, viața întregă, drumul spre împlinirea personalității, realizările de orice fel, bucuriile sînt legate direct, nemijlocit, de lupta partidului, în fruntea căruia și-a desfășurat neobosit activitatea tovarășul Gheorghiu-Dej. Și cît de clară mi-a părut această legătură în zilele de doliu, cînd filmul vieții lui se derula în sufletele noastre.

Tovarășul Dej nu mai e printre noi, dar opera începută în timpul vieții sale, măreața arhitectură a noii lumi, se desăvîrșește zi de zi după planurile partidului.

Însuflețiți de marele său exemplu, ne continuăm munca, dorind s-o investim cu și mai multă dragoste pentru patrie și popor.

Radu Penciulescu

CONTOPIT CU ISTORIA ROMÂNIEI SOCIALISTE

Tovarășul Gheorghiu-Dej ne-a părăsit, plecînd prea de timpuriu din rîndurile noastre, zguduindu-ne pînă în adîncuri și copleșindu-ne de o tristețe adîncă.

Imi este nespuse de greu să exprim în cuvinte toată durerea profundă care mi-a sfișiat inima și mi-a lăcrimat ochii la aflarea tristei vești. Mi-e greu să leg cîteva cuvinte despre un om atît de mare, atît

În mijlocul elevilor Școlii populare de artă din Capitală
(aprilie 1960)

de înțeles, care, închinându-și întreaga viață cauzei partidului, a făcut atât de mult pentru toți oamenii muncii din patria noastră, care prin munca-i neobosită, veșnic la postul său de înaltă datorie, necruțându-și forțele pînă la sacrificiu, și-a dăruit întreaga sa viață eliberării poporului, dezvoltării României socialiste, ridicării ei în ochii întregii lumi.

Găsea întotdeauna timp să se ocupe de toate problemele, de la cele mai mari ale politicii partidului și statului, la cele ale dezvoltării științei, culturii, învățămîntului, artei, găsea totdeauna timp să se ocupe de intelectuali, pe care partidul i-a situat la loc de cinste în marea operă de făurire a lumii socialiste.

Pentru noi, cei ce lucrăm în domeniul artei, cuvîntarea sa în fața Conferinței organizației de partid a orașului București este un îndemn pe care ne străduim ca în activitatea noastră viitoare să-l urmăm cu fidelitate, pentru a oglindi în manifestările noastre viața bogată pe care o trăiește poporul, a-i îmbogăți și a-i satisface nevoile spirituale — așa cum ne cere partidul.

El a plecat dintre noi, însă opera sa, glorioasa sa viață, închinată poporului, chipul lui luminos trăiesc în inimile fiecăruia dintre noi, trăiesc și vor trăi veșnic în realizările prezente, în cele viitoare, vor trăi în inima și conștiința generațiilor ce ne vor urma, pentru că el este contopit cu istoria României socialiste, cu istoria, lupta și înfăptuirile Partidului Muncitoresc Român.

Poporul îl va proslăvi, în cîntecele și legendele sale, ca pe un fiu devotat cauzei partidului, clasei muncitoare, patriei socialiste.

Silvia Popovici

VEȘNIC VIU

Pentru un artist, clipele de mari emoții pot fi diverse. Pentru mine unul, poate cele mai emoționante au fost întîlnirile cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, conducător iubit al partidului, al poporului, atunci cînd, datorită grijii partidului, aprecierii sale față de slujitorii scenei, am primit unele distincții sau premii.

Tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej avea și marele dar de a sintetiza într-o scurtă discuție îndrumări și sfaturi cuprinzînd înalta experiență și înțelepciune a partidului.

Am avut de înfruntat, ca și toți colegii mei, adeseori, pe scenă sau pe platoul studioului de filmare, roluri grele, complexe, dificile. Mi-am dat seama, an după an, că partidul ne-a pus totdeauna la îndemînă o armă minunată drept călăuză, învățătura marxist-leninistă, că ne-a chemat să aducem pe scenă spiritul epocii, concretizat într-o partinătate deschisă, fierbinte. Astfel am înțeles de unde poate pleca izvorul emoțiilor pe care trebuie să le trezim în conștiința spectatorului contemporan.